

عنوان مقاله:

معیارهای اصلی در شکل گیری مفهوم حس مکان

محل انتشار:

دومین کنفرانس محیط زیست، عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

مریم موسی زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از معانی مهم و موثر در ارتباط انسان و محیط که مورد توجه طراحان بوده است، حس مکان میباشد. حس مکان یعنی تجربه و درک خاص از یک قرارگاه ویژه که جهتگیری شخص را نسبت به یک مکان با احساسی از تفاوت، جهت یابی و درک فضایی مشخص می کند. هدف از این پژوهش شناخت و تبیین مفهوم حس مکان، ابعاد مختلف و مولفه های آن در فضاهای شهری و در نهایت ارائه یک مدل مفهومی در چارچوب مولفه های سازنده حس مکان بوده است. روش و نگرش حاکم بر این مقاله مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای- اسنادی و تحلیلی است که در ابتدا به مرور مفاهیم و تعاریف و نظریات مرتبط پرداخته، سپس با تبیین مولفه ها و شاخصهای شکل دهنده حس مکان، مدل مفهومی جهت ارزیابی این فضاها ارائه گردیده است. پس از بررسی مطالب فوق این نتیجه حاصل شد که حس مکان که عامل مهم در شکل گیری پایه های ارتباطی استفاده کنندگان و محیط می باشد، نهایتاً منجر به ایجاد محیط های با کیفیت می گردد. در این بین عواملی نظیر: عوامل کالبدی، کارکردی، اجتماعی و ادراکی که خود دارای ریز معیارهایی نیز هستند، مهمترین مولفه های شکل دهنده حس مکان می باشد. دستاورد اصلی این مقاله را میتوان در ذکر این نکته دانست که از لحاظ کالبدی، محیطی که دارای کاراکتر مشخص و متمایز باشد، در آفرینش حس مکان موفق تر است.

کلمات کلیدی:

حس مکان، محیط، انسان، فضاهای شهری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1113225>

